

FESTIVAL IN OOSTENDE HEEFT TOPEDITIE ACHTER DE RUG

Goud voor Theater Aan Zee

De zestiende editie van Theater Aan Zee is er eentje geworden om in te lijsten. Veel volk, meer samenhang, en vooral: een erg solide programma.

'De Schpountz' speelde in het Maria Hendrikapark, terwijl het hart van het festival klopte in het Leopoldpark. © efo

VAN ONZE MEDEWERKER

WOUTER HILLAERT

OOSTENDE | Theater Aan Zee is zijn eigen olympische vijfkamp. Terwijl het voor de organisatie neerkomt op zwemmen en roeien met de riemen die ze heeft, kan het publiek naar hartenlust sprinten van theater naar muziek, hordenlopen tussen de vele Oostendse locaties en Grieks-Romeins worstelen om alsnog binnen te raken in uitverkochte voorstellingen.

Met 29.000 verkochte kaartjes voor 365 voorstellingen zag deze TAZ-editie de opkomst wel teruglopen tegenover de succeseditie van 2011, maar er waren dit jaar minder grote locaties, en dus ook minder tickets in omloop. Het programma bereikte de afgelopen tien dagen een bezettingsgraad van 90 procent, tegenover 83 procent voor het hele festival. In 2009 en 2010 verkocht TAZ nog maar 25.000 tickets.

Cijfers zeggen niet alles. Theater Aan Zee blijft een zomerfestival, en dus tellen voor het trouwe publiek vooral de sfeer en de kwaliteit van het aanbod. En daarover bleek iedereen het zaterdag op het slotmoment eens: 2012 was, tussen de regenbuien door, een editie om duimen en vingers bij af te likken.

Levendige oase

Het brons gaat naar 'Bato Congo': een nieuw programmaluik waarvoor KVS, ILLI en het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking een brede schare Congolese bloggers en artiesten naar Oostende haalden. In de schaduw van de koloniale grandeur van Leopold II hebben ze het festival geprikkeld met straatconcertjes en enthousiaste voorstellingen en debatten. Congo, de schroothoop? Voor

een breed publiek werd hier vooral de Congolese generositeit en scherpzinnige kijk op de wereld uitgedragen. TAZ gaat op unieke wijze internationaal.

Zilver is er voor het verhuisde festivalcentrum in het Leopoldpark. Met allerlei bars en tenten rond de parkvijver werd Café Koer een levendige oase, waar vroegere festivaleilandjes als het familiepark en de literatuurtent nu mee in opgaan. TAZ heeft tegenwoordig één kloppend hart, in plaats van vier gespreide poten over Oostende.

'Logistiek was dit een zware dobber, met drie kilometer elektriciteit die je moet uitrollen', aldus organisator Luc Muylaert. 'De stad Oostende heeft prachtig werk ge-

Prangende maatschappijanalyse werd gepaard aan straffe artistieke prestaties

leverd. Voor haar is dit park heilig, hier poot je niet zomaar een evenement neer. Maar wij konden onze status verzilveren. De burgemeester liep hier elke dag rond met een brede smile.'

De gouden plak verdient het programma zelf. Centrale gast Braakland/ZheBilding wist rond de leuze 'woorden als daden' een coherent aanbod samen te stellen. Prangende maatschappijanalyse werd gepaard aan straffe artistieke prestaties in parels als *Hebzucht*, *Degrotmond* en *It's going to*

get worse and worse and worse, my friend. En in *No time for art* telde alleen het eerste. Laila Solimans sobere aanklacht over het aanhoudende militaire geweld in Egypte sloeg in met een stille dreun.

Ook het jonge werk blaakte van kwaliteit. De theaterjury reikte haar beide KBC-prijzen van 7.500 euro uit aan vrouwelijke makers. Rebekka de Wit won met een spitse reflectie rond mediatisering. *Hoe dit het verhaal werd* heette 'een wondermooie en messcherpe monoloog'. Hof Van Eede, het duo Ans en Louise Van den Eede, werd beloond voor *Waar het met de wereld naartoe gaat, daar gaan wij naartoe*, 'een verbijsterend intelligente ode aan de heerlijkheid van het twijfelen'.

Bij Jong Muziek ging de Knack Focus-prijs van 7.500 euro naar de *Sonare machina* van Hans Beckers: een installatie met allerlei huishoudtoestellen, waaruit de student 3D aan de Gentse KASK 'een magische wereld van sferen en geluiden' weet te toveren.

Geldnood

Enige domper op de feestvreugde: de financiële toestand van Theater Aan Zee. Bij de jongste subsidiebeslissingen volgde de Vlaamse Gemeenschap de gestage opmars van het festival niet, en kende ze opnieuw 250.000 euro toe - slechts een peulschil van de totale omzet van 1,7 miljoen.

Dat TAZ ook de komende vier jaar moet blijven toveren met de willekeur van sponsors en de draagkracht van zijn vele vrijwilligers, ontgoochelt Muylaert diep. 'De minister heeft het nagelaten om de adviezen te toetsen aan haar eigen beleidsnota. Dat zal het moeilijk maken om het festival op deze manier voort te zetten.'